

Befizetés	Utolsó árfolyam	
	penz	áru
esi magy. ker. bank.	101.50	102
Kisbirtokos. föld.-int.	101.50	102.
" " "	—	—
" " "	—	—
Elsőbbségek.	—	—
d-fiumei vasut	—	—
aszék-dombv. zék. v.	—	—
egőzhajóz. társ.	—	—
" " "	—	—
"életi vasut.	—	—
jugoti v. 1874 ki b.	—	—
élyi vasut	—	—
sa-oderb v. (ezüst)	—	—
ti lánchíd	103.50	104.
és tőzsdé-épület	96.	97.
gánsorsjegyek.	—	—
hitelintézet	175.—	176.—
sorsjegy	49.50	41.50
"	19.—	20.—
"	36.50	37.50
Pénzszemek.	—	—
any (vert)	5.61	5.63
gyar 8 fros arany	951.—	9.53
any	9.51	9.53
d. bankj. 100 márk,	58.70	58.80
árfolyama (3 óra)	—	—
kp. 100 ném. bir. m.	58.70	58.90
100 holl. frtért.	99.—	99.20
100 fcankért.	47.80	47.80
zp. 100 frankért.	47.50	47.60
10 font sterl.	120.50	120.70
polási árfolyamok.	—	—
nyjárdék	117.50	—
anos hitelbank	361.—	—
v. és leszám. b.	164.—	—
elbank	368.—	—
ak bank	—	—
zegedi kölcsön	116.—	—

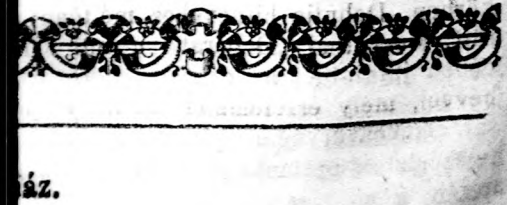
KÁVÉ

gyebani árakban. Portómentesen, utánvét mellett. Jóságá biztosítatik.
 K° Guatemala, erős frt 4.50 kr.
 " Portorico, kiváló fin. " 5.—
 " Ceylon, legfinomabb " 5.50
 " Plantag. Ceylon, brillt. " 6.—
 " Arany Menadó, nemesített " 6.25
 " Ceylon gyöngy nem. " 6.60
 A 16 kr vám nagyobbodást kiontat levonásba hozzuk, úgy hogy vevők még a régi vámdíjazás mellett vásárolhatnak. Ludwig Harling & C°, Hamburg (193.)

Új találmány.

vetemleges bórkenőcs fekete szíjzatra e különösen előnyösnek és szel-szerűnek bizonyult,

kocsitők, lábbelik
 és
atonai szíjzátok
 titésére és puhán tartására.
 kapható használati utasítással
teréby Fülöpnél.

áz.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
 Előfizetési pénz e minden közlemény:
 főpíacz, VECSEY-ház, földszint a azar-
 kesztősebe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
 KAROLY könyvkereskedésében és a
 szerkesztőségben, Egyébt a postahiva-
 tások útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petsorsóért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 ízbeil hirdetések, alku szorint a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beigtatásért külön
 30 kr.
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Név- vagy bérmentlenül beküldött
 kéziratok nem vétetnek tekintetbe.
 Ugyasintán kéziratok nem adának
 vissza.

A közös pénzügyminiszteri állás betöltése.

A közös pénzügyminiszteri állás betöltésének jó ideig függőben tartott kérdése végre megoldást nyert. A közös pénzügyminiszteri állást odahagyó Szláv Józsefet felváltja ez állásban Kállay Beniamin volt közös külügyminiszteri osztályfőnök. Azonban ez állás betöltésénél nem az adja meg a Tiszaminiszterium áldicsőségének és befolyásának hirdetéséhez a verbum regentst, hogy a közös pénzügyminiszteri állás betöltésénél a választás a közös külügyminiszterium osztályfőnökére esett, hanem az, hogy Kállay Beniamin, az új közös pénzügyminiszter magyar ember!

Igen! régóta sütkéreznek már magyar államférfiak és régóta sütkérezik a 67-es alaphoz szegezett magyar kormány azon dicsőség melegénél, hogy a bécsi udvar környezetéhez tartozó közös miniszteri állásokban magyar ember is nyer vendég szereplést! Ezt mindenesetre dicsőségül és befolyásának hirdetésére foghatja felhasználni a még javában virágzó Tiszakormány, hiszen mi is juthatna neki osztályrésztül a dicsőségből, vagy inkább vizsgálatból, minthogy mellette és rajta kívül más magyar államférfiak is szolgálják az osztrák-magyar monarchia dualisticus állásának szinezetét is elfedő közös miniszteriumokban azt az irányzatot, a mely Magyarország önállóságának, függetlenségének, de valójában szólva, államiségének folytonos tagadása. Azonban bár legkevésbé irigyelhetjük Tiszától ezt a dicsőséget és csak

kivánhatjuk neki, hogy követett eljárásában államférfiai működésének eredménytelensége mellett ennél nagyobb vigasztalásra ne is leljen, mind a mellett kénytelenek vagyunk kifejezést adni azon meggyőződésünknek, hogy a közös pénzügyminiszteri állás betöltésében, és illetőleg abban, hogy ez állásra magyar ember lett kinevezve, Tiszának ezuttal sem dicsősége, sem befolyása nincs!

Nagyon megfigyeltük azon jelenségeket, melyekre Szláv József közös pénzügyminiszteri állásának megingása alkalmával az udvari körökből kiszivárgó hírek után, mint régi ösmerősökre könnyen rájöhetünk; jól emlékezünk arra is, hogy mily erősen tartotta magát különféle commentatiók kíséretében, gf Coroniniben a személy megnevezéséig terjedő bizonyossággal azon hír, hogy ezuttal osztrák államférfi lesz a közös pénzügyminiszteri állásra kinevezve, azonban a mily bizonyossággal megmondhattuk volna akkor, hogy mindezek dacára, ha csak akad alkalmas egyén és vállalkozand ez állás elfoglalására, arra mindenesetre magyar embert fognak kinevezni, épen oly határozottsággal ismételtük most, hogy ezen kinevezésben Tiszának sem dicsősége, sem befolyása nincs! Kállay Beniamin Tisza befolyásán kívül mindenesetre azért neveztetett ki, mert magyar ember, de nem azért, hogy a közös miniszteri állások egyike vagy másikában magyar ember legyen, hanem azért, mert a követett politikai rendszer fentartására magyar emberre szükségök van. Az

intéző körökben igen jól tudják azt, hogy osztrák államférfiu nem tehetett Ausztriának olyan szolgálatokat az utolsó évtizedek alatt, mint a milyen szolgálatokat tettek és tesznek magyar emberek!

Es ha visszatekintünk 15 éves alkotmányosdi életünkre, fájdalommal kell észrevennünk, hogy hazánknak mennyi, addig a nemzet előtt tekintély és befolyással bíró, tehát a nemzeti közérzület fentartásában a nemzeti erőt alkotó férfiak lett a követett rendszer által kihasználva. Akik azután magukra maradvá kénytelenek korai nyugalomra vonulni, hogy szándék növekedésével fogyasztanak a nemzet értelmi és állam fentartási erejét!

Mi tehát kezdettől fogva tisztában voltunk azzal, hogy az új közös pénzügyminiszter magyar ember lesz, és a midőn annak bangoztatását hallottuk, és mennél erősebben hallottuk, hogy most a tizenégy éves traditioval ellenkezőleg osztrák államférfit fognak kinevezni, annál erősebb lett meggyőződésünk, hogy ezen híresztelés csak vak láрма és legfeljebb arra való, hogy azután a magyar kormány hivatalosai magyar ember kinevezésével a szabadelvű kormány befolyásával dicsekedhessenek! A mi kíváncsiságunk csakis odáig terjedt ennél fogva, a közös-pénzügyminiszteri állás betöltésénél, hogy ki lesz az újabb kinevezendő magyar ember és most midőn annak egyénisége Kállay Beniamin személyében a hivatalos lapok útján tudtul adva van, csak sajnálatunknak adhatunk kifejezést, hogy még mindig akad a közös miniszteri ál-

lásokkal járó hazánk érdekeit tekintve eredménytelen küzdelemre Magyarország férfiai közül államférfi! És még inkább sajnáljuk, hogy ezen férfiu Kállay Beniamin volt, mert megvagyunk győződve, hogy ezen rendszer által az ő erői is mentől előbb kihasználva, ő is ugy fog ezen állásától megválni, amint megváltak elődei — a hazára teljesen elveszettek!

Mi ezen jelenségre tekintettel inkább ohajtottuk volna és ohajtjuk jövőben is, hogy a közös miniszteri állásokat osztrák államférfiakkal töltsék be. Azok Magyarország önállóságának, függetlenségének kevesebb akadályt gördíthetnek útjába, mintha ott magyar államférfiak vállalnak alkalmazást, akikre vetett tekintetből a nemzet közvéleménye nehezen ébredeszik azon öntudatra, hogy Magyarország államiséga a közös ügyes alapon, a közös ügyes miniszterek parlamenten kívül gyakorolt hatalma és ereje mellett meg nem védhető és nem biztosítható!

De ha tovább megy a játszma és még mindig akadnak magyar államférfiak, akik a 67-es közbjogi rendszer eredménytelen védelmében kihasználtatják magukat, a nemzet cselekedjék okosan, hogy bizalmára méltó férfiakat a napról-napra erősödő függetlenségi párt férfiból szerezzen, a kikkel a közöstügyes rendszer által kihasznált férfiak helyét betöltse!

Kovács István.

Ignatieff gróf bukása.

Pétervárr, június 12. A cáznak a szenátushoz intézett parancsa felmenté

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Dolly.

Falusi történet.

Irta: Godfrey R.

Angolból ford: Györi József.

(Folytatás.)

— Dolly, mit gondolsz, ki jöhet ide, a Manor házba Grabame Desarttal?
 — Nem Hugó? De hogy lehetne az?
 Hogyan? . . . El nem tudom képzelni.
 A többiek hallgatnak, mintha meg-némultak volna. Diadimosolylyal tekintek körül a titadok nyomasztó titkomon. Hangom nyomatékos és tüneplýes, a mint a dolog hozza magával.

— Igen, Hugó. Ő érkezik ide Grabame Desarttal, miután ugyancsak ő készítette el vizsgálatára. Idősb Hugó ur, az én Hugóm nagybátyja, régi barátja Grabame urnak s különös kíváncsága volt, hogy Hugó vállalja el unokaöcse tanítását.

Ugy vettem észre, mintha kicsinyesnek tartanák hallgatóim e foglalkozást kedvesemhez s pótlólag megjegyzem:

— Nem épen ez az én Hugóm foglalkozása, van neki más dolga is, s ezt, mint mondja csak azért vállalta el, hogy ne töltse az időt hiába, addig is, míg egy kis jó alkalma nyílik, — aztán tudta, hogy így közelünkben lehet.

Majdnem ugy mondtam „közlemben”, de valami villant keresztül a Bab arcán, a mi visszatartott,

— És, tevéem hozzá még vonottabb hangon, egy vagy két nap alatt, talán már holnap, — itt lesznek.

— Egy vagy két nap alatt! Milyen kétes még az! Gyűlöltöm a bizonytalanságot. Százszor is magam elé rajzoltam napjában kedvesem érkezését, — hogy fogok vele találkozni, hogyan fogom üdvözölni, — de azért mégsem jött! Utoljára is, mint minden várva várt dologgal szokott lenni, akkor jött, mikor meg sem gondoltuk volna. Nyomott legű, borus nyári nap volt; egy csepp szellő nem lengett, s egy menydörgés nem morajlott. Mar fel is hagytunk a Hugó emlegetésével, mert az alkony homálya egészen leszállt, s a százados alma-fához, egyetlen telepünkre gyűlve leheveredtünk, hallgatagou, eltikkadva a nyomasztó hőségben, különbnél különbfélebb, inkább kényelmes, mint elegáns helyzetben. Én felhuztam két térdem s reá támasztottam könyökömet, tenyerembe meg arczomat fektettem.

Gondolataim izgultan rajzanak fel. Csalódástól félek. Dolly kétfelé veti karjait s fehér kezéből légy vánkost csipál aranyzóke fejének; mit olykor fel-felkapni látszik szabad levegő után. De tartása kifogástalan. Mikor is nem kifogástalan a Dolly tartása?! Bab alszik, tehát hallgat. Czili egy elnyűtt, agyonolvasott beszéden jártatja szeméit, Henrika al-mát fal, — tehát ők is hallgatnak. Mind hallgatunk, — példátlanul családunk évkönyveiben! oly mélyen hallgatunk, hogy meghallom a fü ropogását a léptek alatt. István a mindenesünk megy baza kipihenni

fáradalmait. Én még csak fülem botját sem mozdítom.

Ekkor egy hang tii meg fulemet, de nem valami „szomerszetszir”-i hang. Felugrom elegáns fekvésemből, Henrika elhullatja almáját, Czilike könyvét.

Csakugyan, mielőtt még szélyel nézhettem volna, itt vannak a nyakunkon, s Hugó megfogva kezemet, gyöngéden tekint rám tengerké szemével. Hol vannak a szép szavak, miket üdvözlétre betanultam? Még ha eszembe jutnának sem önthetném itt ki családom körében, s így némán állok ott, némán és féltéken — de boldogan! Nem látom e ismét Hugómat, nincs e valahára újra körünkben?

Mire elszórt elmémet rendbeszedem, azon veszem észre, hogy Desart urnak bemutatnak, hogy ő igen jó kivészű, csinos fiatal ember, széles vállakkal, s kellemes ifjúi arczallal; hogy hozzám beszél és Dollyra néz. Ő és Hugo viszik, lehet mondani, az első néhány perczben a társalgást. Rendes fecsegő természetűnkhez mérve b o r z a s t ő hallgatagok vagyunk, de a mit elmulasztunk hanggal, kipótoljuk érczapirulással. Valóban nem hiszem, hogy Hugó valaha ennyi vörös képet látott volna! Csupa pirult arc, akármerre tekint a szem. Elfoglaltságomban csak az élénk pirt látom, mely egyenletesen ömlik szét arczon, orron, fulón. Dolly mellett egy szál szegfü van, körülbelül szeméig érve, melynél szemem még ragyogóbb tetszik.

— Ugy-e kedves? kérdem, s végre mindöök torka megnyílik, s én kedvesem karján baladok át a tisztas vén kerten. Remélem nem csalódtott? Nemde van oly

szép, a milyennek előtte lefesttettem? Szemei rajtunk tévedeznek, félárnyalt arczéle Desart felé van fordítva. Soká várat magára a felelettel. Kezdem azt hinni, hogy csalódom éri magát.

— Valóban nagyon kedves, mondja végre, még pedig olyan forma tisztelt hangján, mintha Dolly valami szent volna, pedig nem az, hanem csak megtestesülése a „tisztá nőiség”-nek.

— Igazán, hogy önök kifogástalan kinézésű egy család, mondja végre vidámbabrra változtatva hangját.

Öreg este van, mikorra „jó éjt” kívánok kedvesemnek a kis kert ajtónál (Desart behuzódott a tornácba, a csillagokat mutogatva Dollynak), s a mint elválnok, észrevétlenül beosonok.

Hugaim nem hagynak békét, pedig most semmi kedvem a szokott éji terécseléshez. Mikor az ember boldognak érzi magát, a nyugalmat keresi. Dolly azt hiszi, mikor feljön, hogy már alszom. Meglesem, a mint ott áll a tükör előtt s leveit egyszerű öltözékét: — arczán elégült mosoly ül. Valóban élvezet lehet ilyen szépek lenni. A mint elmondja imáját s kioltja a világot, odajön mellém s melegen megcsókol; meg nem állhatom, hogy ki ne nyissam szememet.

— Jó éjt, Dolly.
 — Jankám, édes, azt hittem alszol. Nem mondhattam még meg neked, mit gondolok róla. Oly nagyon szeretem őt; ah, ő valóban több mint szép. Nem csodálkozom többé rajtad.

(Folyt. köv.)

